

den uheldige Administration; og det tror jeg ogsaa, der er Grund til for Sagens Skyld i dens Almindelighed.

Dernæst vil jeg gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Trafikminister. Jeg er Trafikministeren saavel som Administrationen taknemmelig for, at de har taget et saa energisk Initiativ, som Tilfældet er, til at faa gjort en Begyndelse af afgørende Betydning for, at Forbindelsen mellem Holstebro og Vejle kunde komme i Gang, omend den foreløbig bliver noget primitiv. Det var ikke uden Grund, at Befolkningen blev noget bange for, at denne Sag skulde trække ud i meget lang Tid; thi Arbejdet, navnlig paa Stationsbygningerne, var fuldstændig standset, indtil man kom hen i September Maaned. Det var da naturligt, at man begyndte at spørge: Hvad vil det blive til? Man samlede da fra de forskellige Kommuner til et Møde, hvor man vedtog at sende en Deputation med Andragende om, at der maatte blive sat Gang i Arbejdet. Arbejdsstandsningen var nemlig af en meget ejendommelig Art, og jeg kan ikke undlade at omtale den ganske kort, fordi det viser, hvorledes Administrationen staar overfor forskellige Detailspørgsmaal. Jeg vil ikke rette nogen Kritik mod Administrationen i dens Helhed, men jeg kan ikke forstaa, at naar man, som ved disse Stationsbygninger, lægger det tekniske Tilsyn ind under en Arkitekt, denne saa undlader at opfylde en Opgave, som han efter min Mening har, nemlig at holde Administrationen nogenlunde à jour med, hvordan Arbejdet skridder frem. Arbejdet paa Stationsbygningerne skulde, saa vidt jeg ved, have været færdigt den 1. Juni i Aar; men det stod ganske stille fra Foraaret, indtil der, som sagt, blev rørt ved det i September Maaned. Der er ingen Tvivl om, at den Mand, man havde givet Tilsynet, har foretaget adskillige Inspektionsrejser, og dog erklærede Generaldirektøren, da han var der i Midten af September, at han havde ikke Spor af Anelse om, at der ikke var foretaget noget ved Stationsbygningerne. De Inspektionsrejser, som den ledende Arkitekt, der har haft Tilsynet, har foretaget, burde i alt Fald have været sparede. Han vidste, at der skete intet og kunde intet ske, fordi en Grosserer i Vejle havde erklæret Entreprenøren, som havde Bygningerne i Entreprise, fallit, saa at han intet kunde udrette, men Arbejdet stod ganske stille. Naar jeg har nævnt dette, er det ikke saa meget for at kritisere dette Forhold, som fordi jeg tror, det er nødven-

ligt, at man, hvis man for Fremtiden vil fremme et Arbejde nogenlunde i den Tid, der er beregnet, sørger for et bedre og solidere Tilsyn og ikke sætter en Mand til at inspicere, der ikke har saa megen Interesse for Arbejdets Udførelse, at han gider gøre Indberetning til Ledelsen om, at der intet sker. Jeg takker baade den højtærede Minister og Administrationen for, at de nu har sat Fart paa, og jeg gaar ud fra, at det Løfte, man har givet, at der den 1. Januar skal blive etableret Togforbindelse paa denne Route, bliver holdt.

Samtidig med at jeg omtaler dette Forhold, vil jeg gerne støtte den Henstilling, som forleden fremkom fra det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen), om, at der maatte blive sat større Kraft paa Gennemførelsen af Jernbanen fra Funder til Bramminge. I alt Fald vil jeg ligesom det ærede Medlem haabe, at Administrationen lægger Vægt paa, at det Beløb, som er bevilget, ogsaa bliver brugt, og at det Arbejde, man har tænkt at kunne udføre, bliver udført. Det er ikke sket til Dato, men jeg vil henstille til den meget ærede Trafikminister, at det maa ske fremtidig. Det kan ikke nægtes, at vi er langt bagefter. Det kan hverken lægges Ministeriet eller Administrationen alene til Last, vi har af økonomiske Grunde været nødte til at tage Reb i Sejlene, men med den bedre finansielle Situation vil der forhaabentlig ogsaa kunne sættes lidt mere Fart paa her.

Til den meget ærede Landbrugsminister vil jeg fremsætte en Bemærkning angaaende Bevillingen til Hedebruget. Iøvrigt skal jeg ikke omtale denne Sag nærmere, thi selve Formanden for Hedebruget er jo nu Medlem af dette Ting, og han vil selvfølgelig baade med større Kendskab og med større Iver kunne omtale denne Sag. Vi erindrer alle, hvorledes den ved Finanslovens tredie Behandling i Fjor afødte en Debat, som førte til det Resultat, at der blev givet en større Bevilling, end man egentlig fra Finansudvalgets Side havde tænkt at ville give og havde indstillet. Den daværende Ordfører for Finansudvalget, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), sagde den Gang meget rigtigt: Naar vi gaar til at foretage dette Skridt nu ved Finanslovens tredie Behandling, betyder det, at vi maa stille os paa lignende Vis overfor Hedebruget i Fremtiden. Det synes jeg, han havde Ret i, og det tror jeg ogsaa, man er gaet ud fra baade i Hedebrugets Ledelse og i de Kredse, som denne Bevilling kom-